

EL : Tu crezi doar că fluier, dar de fapt eu nu fluier, numai ție ți se pare că fluier. (Fluieră.)

EA : Eu, în felul ăsta, nu mai pot sta de vorbă cu tine.

EL : Foarte bine, dar nici nu stai.

EA : Cum nu stai ?...

EL (fluieră semnificativ).

EA : Adică tu cred numai că stai de vorbă cu tine, dar, de fapt... (El înclină din cap.) Deci, nu stai aici ?

EL : Nu... Nu stai.

EA : Și nu te cunoștii ?

EL : Nu... nu mă cunoști.

EA (gata să plângă) : Dar, spune-mi : măcar... eu exist ? Exist aieva ?

EL : Adică, cum ?

EA : Ca om.

EL : Păi să ne gândim... Tu ce crezi ? (Pauză.)

EA : Nu știi... (Abandonînd.) Cred că ai dreptate.

EL : În ce sens ?

EA : Cu abstracția asta. Nu pricep nimic.

EL : Fugi, că ți se pare. Tu crezi numai că nu pricepi, dar de fapt pricepi, numai ți se pare că nu pricepi.

EA : Ba nu pricep nimic.

EL : Ba pricepi.

EA : Dar nu pricepi că nu pricep ?

EL : Ba pricepi, dragă, las³ eă știu eu. Doar te-am învățat... La mine metoda e infailibilă. Și după metoda asta pricepi. Ai început să pricepi. Aici nu există dubiu. (Fluieră.)

EA (plîngînd) : Și totuși nu pricep nimic... Sint o proastă.

EL (absent) : Tu crezi numai că ești o proastă, dar de fapt nu ești o proastă, numai ți se pare că... (Se oprește brusc și se uită la ea mai atent.) Ia stai... Păi sigur... Cum să pricepi... N-ai pălărie. (Îi dă pălăria lui. Ea o pune pe ochi.) Acuma, da !... Acum e altceva... Acum e cu totul altceva... Nu-i așa ?...

EA (de sub pălărie) : Da... Acum e cu totul altceva... Numai că nu prea văd.

EL (blind, ca unui copil) : Fugi, că ți se pare. (El fluieră. Ea încearcă o vreme zadarnic să privească de sub pălărie.)

EA : Știi ceva ?...

EL : Ei...

EA : Tu nici nu ești.

EL : Poftim ? !

EA : Tu nici nu ești...

EL (scandalizat) : Eu nu exist ? !... Ba exist. Cum să nu exist ? !...

EA (de sub pălărie) : Nu-i adevărat !

Pagini inedite din istoria grafomaniei

VALENTIN MUNTEANU

SCRISOARE

Tovarășe Director,

Alăturat vă trimit piesa Vîntul vînturat, însoțită de următoarea documentație : 1) Fotografia autorului ; 2) Referatul cunoscutului actor A. C. Birzoi de la Teatrul de Stat din V. ; 3) Declarațiile a 32 de cooperatori din comuna Bolintin-Deal, unde am scris piesa în perioada iulie 1932—aprilie 1961 ; 4) Procesul verbal al ședinței cenaclului literar al apicultorilor ; 5) Banda de magnetofon cu mărturisirea regretatei artiste pensionare Matilda Retevoiescu din Giurgiu ; 6) Recoman-darea tov. Miron Miron, metodist la Casa de cultură Roșiorii de Vede ; 7) Alte opere în manuscris — ale subsemnatului ; 8) Adeverințe de serviciu, talonul de pensie, una fotografie din armată și una fotografie a nepotului meu Hanibal.

Avînd în vedere cele de mai sus vă rog să-mi comunicați data premierei, capacitatea sălii și prețurile билетelor. Al dumneavoastră, Vasile Vîntuleț.

P.S. Am omis să menționez (punctul 7 bis) CUVINTUL AUTORULUI pentru caietul-program. El există în pachet.

CUVINTUL AUTORULUI

Mă aflu la început de drum. Grija teatrului dv. pentru o bătrînețe fericită aduce la luminile rampei piesa la care am lucrat cîștit o viață.

Aștept cu emoție confruntarea cu publicul, adevăratul și marele nostru judecător.

Vasile Vîntuleț, autor

TELEGRAMĂ

Am trimis acum o săptămînă piesa Vîntul Vînturat. Consider tăcerea dumneavoastră ca o jignire adusă dramaturgiei originale și mie personal. Răspuns plătit. Vasile Vîntuleț, pensionar.

EPILOG

Schimbul de telegrame și scrisori a durat cîțiva ani. Piesa Vîntul vînturat a fost transformată de autor pe rînd în scenariu radiofonic, de televiziune, roman, scenariu de film. Pentru fiecare dintre acestea, V. V. a purtat o lăudabilă corespondență. Pînă la urmă din piesă a „tras” o poezie. Ea a fost publicată în „Stupul”. V. V. a învins. „Talentul nu cunoaște opreliști” — a declarat V. V. unui vecin.